

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 144.904 van 25 mei 2005

A. 55.149/VI-13.939

In zake: 1. **DE VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK
UNIE VAN LANDMETERS-EXPERTEN VAN
BRUSSEL,**

2. **SCHONAERTS Roger,**

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat,
Bronstraat 68
1060 Brussel,

tegen :

DE BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de Minister van Middenstand en Landbouw,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel MAHIEU, advocaat,
Louizalaan nr. 523,
1050 Brussel.

Tussenkomende partijen:

1. **DE VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK
CONFEDERATIE VAN
IMMOBILIËNBEROEPEN VAN BELGIË,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Louizalaan nr. 149/22
1050 Brussel.

2. **HET BEROEPSINSTITUUT VAN
VASTGOEDMAKELAARS**

Emile Clausstraat nr. 49/8,
1050 Brussel

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 13 december 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk UNIE VAN LANDMETERS-EXPERTEN VAN BRUSSEL en Roger SCHONAERTS de nietigverklaring vorderen van de artikelen 2, 3, 4, eerste lid, 1°, en 5, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 6 september 1993 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar;

Gezien de op 25 augustus 1994 en op 8 augustus 1996 ingediende verzoekschriften, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk CONFEDERATIE VAN IMMOBILIËNBEROEPEN VAN BELGIË en het BEROEPSINSTITUUT VAN VASTGOEDMAKELAARS vragen om als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikkingen van 30 september 1994 en van 3 oktober 1996, waarbij die tussenkomsten worden toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 8 september 1995, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 maart 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 maart 1997, de datum waarop ze voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 25 april 2005, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 mei 2005;

Gehoord het verslag van de heer NIHOUL, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Anne-Laure DE CREM, loco Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. Michel MAHIEU, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. Philippe LEVERT, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Bij de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen wordt de Koning gemachtigd om, op verzoek van belanghebbende beroepsverbonden en na advies van de Hoge Raad voor de middenstand, een beroepstitel te beschermen en de voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van dat beroep vast te stellen.

2. Op 9 juli 1991 hebben de Confederatie van immobiliënberoepen van België, eerste tussenkomende partij, en de Unie van immobiliënberoepen van België bij de verwerende partij een verzoekschrift ingediend "tot reglementering van: - de bescherming van de beroepstitel van vastgoedmakelaar en - de uitoefening van de beroepsactiviteiten van vastgoedmakelaar, zoals omschreven onder II hierna". Dat verzoekschrift is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 augustus 1991.

3. Op 22 april 1992 heeft de Hoge Raad voor de Middenstand zijn advies uitgebracht.

4. Het ontwerp van koninklijk besluit, dat het bestreden besluit is geworden, is voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State, die op 23 maart 1993 haar advies heeft uitgebracht.

5. Op 6 september 1993 is het koninklijk besluit tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar uitgevaardigd. Dat koninklijk besluit, dat de bestreden handeling is, is bekendgemaakt

in het Belgisch Staatsblad van 13 oktober 1993 en is op diezelfde dag in werking getreden.

De bepalingen van het bestreden besluit waartegen het onderhavige beroep gericht is, luiden als volgt:

" Art. 2. Niemand mag als zelfstandige in hoofd- of bijberoep, het beroep van vastgoedmakelaar uitoefenen of de beroepstitel voeren van "erkend vastgoedmakelaar B.I.V." of "stagiair-vastgoedmakelaar" tenzij hij is ingeschreven op het tableau van de beoefenaars van het beroep of op de lijst van de stagiairs die door het Instituut bijgehouden worden of, indien hij in het buitenland gevestigd is, geen toestemming heeft verkregen om het beroep occasioneel uit te oefenen.

Art. 3. Oefent de beroepswerkzaamheid van vastgoedmakelaar in de zin van dit besluit uit, hij die zich gewoonlijk, als zelfstandige en voor rekening van derden, bezighoudt met :

1° activiteiten van bemiddelaar met het oog op de verkoop, aankoop, ruil, verhuring of afstand van onroerende goederen, onroerende rechten of handelsfondsen;

2° activiteiten van beheerder van goederen die instaat voor :

a) ofwel het beheer van onroerende goederen of van onroerende rechten;

b) ofwel het syndicaat van onroerende goederen in medeëigendom.

Art. 4. Vallen niet onder de toepassing van dit besluit :

1° de persoon die één van de in artikel 3 bedoelde activiteiten uitoefent op grond van wettelijke of reglementaire bepalingen of van vaste beroepsgebruiken voor zover hij onderworpen is aan de tucht van een erkende beroepsinstantie; (...)

Art. 5. § 1. De titularissen van het gereguleerde beroep van vastgoedmakelaar moeten voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° houder zijn van één der hierna volgende akten :

a) diploma van :

(...)

- meetkundige-schatte van onroerende goederen, uitgereikt door de Centrale Examencommissie van de Staat;

(...)." ;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partijen een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpen tegen het beroep wegens gebrek aan belang van de eerste verzoekende partij; dat ze aanvoeren dat de statuten hiervan alleen betrekking hebben op het beroep van landmeter-expert onroerende goederen voor zover dit een vrij beroep is, en dus niet slaan op hetzelfde beroep uitgebreid tot het niet vrije, maar louter commerciële beroep van vastgoedmakelaar, zodat die partij geen blijk geeft van het belang dat vereist is om een verordeningsbepaling aan te vechten die betrekking heeft op de beroepsactiviteit van landmeters-experts onroerende goederen, die niet uitgeoefend wordt als vrij beroep, maar, bij uitbreiding, in de hoedanigheid van vastgoedmakelaar, wat een commercieel beroep is;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij luidens artikel 3 van de statuten ervan het volgende doel heeft: het verdedigen van de materiële, beroeps- en morele belangen van haar leden, het tot stand brengen van confraterniteits- en solidariteitsbanden tussen al de landmeters van het gerechtelijk arrondissement Brussel, en het ontwikkelen van de bondsgeest en de eenheid, noodzakelijk voor het op onafhankelijke en eerbiedwaardige wijze uitoefenen van dit vrije beroep; alle theoretische werken en praktische opzoekingen van wetenschappelijke aard in verband met het beroep van landmeter uit te lokken, aan te moedigen en te steunen; dat ze, zoals ze terecht uiteenzet, zodoende tot doel heeft de belangen te verdedigen van alle landmeters-experts onroerende goederen, met inbegrip van diegenen die de activiteiten van vastgoedmakelaar uitoefenen, zoals die omschreven zijn in artikel 3 van het bestreden besluit; dat daaruit volgt dat het bestreden besluit afbreuk kan doen aan de belangen die verdedigd worden door de eerste verzoekende partij; dat het beroep wat haar betreft ontvankelijk is;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomenende partijen ook opwerpen dat de tweede verzoekende partij geen belang heeft; dat ze aanvoeren dat laatstgenoemde partij zichzelf "loontrekkend landmeter-expert onroerende goederen" noemt, dat zij bijgevolg niets uitstaande heeft met de werkingssfeer *ratione personae* van de kaderwet van 1 maart 1976, waarin personen die de betrokken beroepen uitoefenen in het kader van een arbeidsovereenkomst worden uitgesloten, en de bestreden handeling net zo min als het ontworpen koninklijk besluit tot regeling van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen op haar betrekking heeft;

Overwegende dat de tweede verzoekende partij, zoals ze uiteenzet, voortaan geen activiteiten van vastgoedmakelaar meer mag uitoefenen indien ze niet beantwoordt aan de voorwaarden gesteld in de bestreden handeling; dat een dergelijk belang evenwel niet verschilt van het algemeen belang van iedere burger die toegang zou willen hebben tot dat beroep; dat de tweede verzoekende partij bovendien niet aantoont dat ze dat beroep heeft uitgeoefend, noch dat ze de stappen heeft ondernomen om het uit te oefenen; dat een dergelijk belang louter hypothetisch is en niet voldoende persoonlijk; dat het beroep wat haar betreft niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende vereniging een eerste middel ontleent aan "schending van de artikelen 6 en 6bis (lees: 10 en 11) van de Grondwet en van het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel, en aan dwaling omtrent het recht"; dat ze erop wijst dat artikel 5, § 1, 1°, a), van het bestreden besluit, voorzover het het diploma van "meetkundige-schatter van onroerende goederen, uitgereikt door

de Centrale Examencommissie van de Staat" vermeldt, de houders van het diploma van meetkundige-schatte van onroerende goederen afgegeven met toepassing van de koninklijke besluiten van 18 mei 1936 uitsluit van de werkingssfeer ervan, en discriminerend is ten aanzien van de laatstgenoemde gediplomeerden;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partijen in hun memorie van antwoord stellen dat het middel het gevolg is van een verkeerde interpretatie van de bestreden bepaling, dat deze zowel slaat op het diploma afgegeven met toepassing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 als op dat afgegeven met toepassing van de koninklijke besluiten van 18 mei 1936, dat de reden waarom zonder enige nadere precisering verwezen is naar het diploma van "meetkundige-schatte van onroerende goederen, uitgereikt door de Centrale Examencommissie van de Staat", verband houdt met de "twijfelachtige wettigheid" van de koninklijke besluiten van 18 mei 1936 als gevolg van het arrest van het Hof van Cassatie d.d. 27 april 1964 en van de arresten van de Raad van State d.d. 14 mei 1969 (nrs. 13.554 en 13.555), dat het diploma van meetkundige-schatte van onroerende goederen, zelfs al is het afgegeven op basis van betwiste koninklijke besluiten, vermits het feitelijk bestaat, kan en moet worden beschouwd als het diploma afgegeven met toepassing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825, dat deze redelijke interpretatie van de bestreden bepaling bevestigd wordt door de briefwisseling die daarover is gevoerd tussen de verwerende partij en de verzoekende vereniging, zodat de aangevoerde discriminatie geenszins getoetst is;

Overwegende dat de verzoekende vereniging in haar memorie van wederantwoord stelt dat er drie oplossingen mogelijk zijn voor het probleem van de onwettigheid van de regelgeving van 1936: ofwel gaat de Raad van State ervan uit dat de verwerende partij geen rekening mag houden met onwettige diploma's, in welk geval er grond is om een rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid in te stellen tegen de overheid wegens de schade die aldus is berokkend doordat een onwettige regelgeving is blijven bestaan, ofwel oordeelt de Raad van State dat er daadwerkelijk sprake is van discriminatie en vernietigt hij de bestreden bepaling, in welk geval de verwerende partij de tekst van het besluit moet herzien, ofwel vindt de Raad van State dat de omstreden bewoordingen ook slaan op de diploma's afgegeven op basis van het besluit van 1936, in welk geval de verzoekende vereniging gerustgesteld is omtrent de strekking van die bepaling; dat de voorkeur van de verwerende partij uitgaat naar de derde oplossing, die gebaseerd is op een teleologische interpretatie, dat het onwettige karakter van de diploma's uitgereikt krachtens de regelgeving van 1936 in ieder geval op zich niet het verschil in behandeling kan wettigen van de houders van die diploma's, en de verwerende partij

moeilijk staande kan houden dat die gediplomeerden over minder bekwaamheden zouden beschikken dan de houders van een bekwaamheidsgetuigschrift verstrekt met toepassing van het besluit van 31 juli 1825;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie de wet van 6 augustus 1993 betreffende de opheffing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter aanvoert, die op 7 maart 1995 in werking is getreden, ter adstructie van haar stelling dat, aangezien het Hof van Cassatie en de Raad van State de koninklijke besluiten van 1 december 1921 en 18 mei 1936 slechts ongedaan gemaakt hebben in een geschil waarin een exceptie van onwettigheid is opgeworpen, voorzover die koninklijke besluiten in strijd waren met het koninklijk besluit van 31 juli 1825, dat wetgevend gezag had, die tegenstrijdigheid niet meer bestaat, aangezien het koninklijk besluit van 31 juli 1825 opgeheven is, en dat de koninklijke besluiten van 1921 en 1936 als rechtsgeldig beschouwd moeten worden, zodat ervan uitgegaan moet worden dat de bestreden bepaling ook slaat op de diploma's uitgereikt met toepassing van de koninklijke besluiten van 18 mei 1936; dat ze voorts stelt dat de opmerking vervat in het advies van de afdeling Wetgeving, luidens welke het genoemde diploma alleen het diploma zou zijn dat is uitgereikt door de commissie die is opgericht met toepassing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825, op een misverstand berust;

Overwegende dat het middel gericht is tegen artikel 5, § 1, 1°, van het bestreden besluit, voorzover in littera a daarvan wordt bepaald dat de uitoefenaars van het gereglementeerde beroep van vastgoedmakelaar onder meer houder moeten zijn van het diploma van "meetkundige-schatte van onroerende goederen, uitgereikt door de Centrale Examencommissie van de Staat";

Overwegende dat uit de tekst van de bestreden bepaling blijkt dat daarin in algemene bewoordingen verwezen wordt naar het feit van onder meer houder te zijn van het "diploma van meetkundige-schatte van onroerende goederen, uitgereikt door de Centrale Examencommissie van de Staat"; dat die bewoordingen zonder beperking slaan op alle diploma's die aldus zijn uitgereikt, ongeacht of dit geschied is op grond van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter, het koninklijk besluit van 1 december 1921 houdende wijzigingen aan de beschikkingen, rakende de uitoefening van het beroep van landmeter, of het koninklijk besluit van 18 mei 1936 houdende wijzigingen aan de bepalingen betreffende het uitoefenen van het beroep van meetkundige-schatte van onroerende goederen, en op grond van het besluit van de

Regent van 16 juni 1947 tot invoering van een enige proef ten behoeve van zekere gediplomeerden, ter verkrijging van het diploma van meetkundige-schatteur van onroerende goederen, die alle voorzien in de uitreiking van zulk een diploma na een examen afgelegd bij een centrale examencommissie; dat een andere interpretatie zonder objectieve reden een discriminatie in het leven zou roepen tussen de houders van het diploma van landmeter-expert onroerende goederen en afbreuk zou doen aan de verworven rechten van sommigen van hen; dat bijgevolg een verzoenende interpretatie moet worden aangenomen van de omstreden bepaling; dat het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende vereniging een tweede middel ontleent aan "schending van de artikelen 3 tot 6 van de voornoemde kaderwet van 1 maart 1976"; dat ze aanvoert dat artikel 2 juncto artikel 3 van het bestreden besluit tot gevolg heeft dat de beroepsactiviteit van vastgoedmakelaars exclusief wordt en de regels van de beroepsethiek die terzake door het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars worden bepaald uitsluitend voor hen gelden, dat de landmeters-experts onroerende goederen daardoor de mogelijkheid van een beroepsactiviteit ontnomen wordt die nochtans vermeld wordt in artikel 3 van het op 11 oktober 1990 ingediende verzoek tot regeling van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen, waarin staat dat "de landmeter-expert onroerende goederen (...) de beroepsuitoefenaar (is) die de onroerende eigendom identificeert, afbakent, opmeet, schat en beheert, zowel gebouwd als ongebouwd, in privé of openbaar bezit, boven- of ondergronds, alsook de werken die men erop uitvoert. Hij organiseert er de registratie van, alsook alle reële rechten die eraan verbonden zijn", dat ze evenmin het voordeel van artikel 4, eerste lid, 1°, van het bestreden besluit zullen kunnen genieten, aangezien, in de veronderstelling dat een Instituut van landmeters-experts onroerende goederen wordt opgericht, dat Instituut geen regels van de beroepsethiek zal kunnen bepalen voor een dermate ruim vakgebied als dat van artikel 3 van het verzoek tot regeling van 11 oktober 1990, zodat het bestreden besluit de landmeters-experts onroerende goederen iedere bescherming ontnemt, terwijl het beschermingssysteem dat is ingevoerd bij de in het middel genoemde wetsbepalingen, inhoudt dat in een specifieke regeling kan worden voorzien voor iedere intellectuele beroepsactiviteit uitgeoefend door een categorie dienstverlenende zelfstandigen, en voor de titel die daaraan is verbonden;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat het middel niet ontvankelijk is want te vaag, dat niet duidelijk is in welk opzicht de landmeters-experts onroerende goederen inboeten aan bescherming, en de ontstentenis van wettelijke bescherming wat hen betreft niet het

gevolg is van de voornoemde wet van 1 maart 1976, maar van het feit dat er, thans, geen enkele regeling bij koninklijk besluit voorhanden is van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen; dat ze, ten gronde, erop wijst dat de werkelijke strekking van het middel opgemaakt kan worden uit een briefwisseling die ze heeft gehad met de verzoekende partij en het probleem waar het over gaat "het probleem is van de uitoefening, door diegenen die over de vereiste bekwaamheden beschikken voor de uitoefening van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen, van aanvullende activiteiten als vastgoedmakelaar"; dat ze erop wijst dat landmeters-experts onroerende goederen die activiteiten willen uitoefenen die binnen de definitie vallen van het beroep vastgoedmakelaar, beslist kunnen vragen dat ze ingeschreven worden op het tableau van het BIV, en zich in dat geval zullen moeten houden aan de beroepsethiek, en dat de landmeters-experts onroerende goederen die daarenboven het beroep van vastgoedmakelaar uitoefenen kunnen vragen dat ze ingeschreven worden op het tableau van het Instituut van landmeters-experts onroerende goederen, wanneer dit zal worden opgericht, en zich niet ook nog zullen moeten laten inschrijven in het BIV, en in dat geval enkel ressorteren onder het Instituut van landmeters-experts onroerende goederen, inzonderheid op beroepsethisch vlak, aangezien "vaststaat dat de beroepsactiviteit van vastgoedmakelaar voortaan uitgeoefend wordt en in de toekomst uitgeoefend zal blijven worden volgens wets- en verordeningsbepalingen of vaste beroepspraktijken van het beroep landmeter-expert onroerende goederen"; dat ze voorts stelt dat het middel steunt op het niet-geverifieerde uitgangspunt dat het op te richten Instituut van landmeters-experts onroerende goederen geen beroepsethische regels zou kunnen vaststellen voor een dermate ruim vakgebied als dat van artikel 3 van het verzoek tot reglementering van 11 oktober 1990, en dat integendeel, aangezien tot de activiteiten die de landmeters-experts kunnen uitoefenen, ook de aanvullende activiteit van vastgoedmakelaar zal behoren, de beroepsethische regels die worden vastgesteld voor de landmeters-experts onroerende goederen, vanzelfsprekend uitgebreid zullen worden tot de activiteit van laatstgenoemden als vastgoedmakelaars; dat ze voor het overige uiteenzet dat de consequentie dat die beroepsethiek voor de landmeters-experts onroerende goederen die niet om hun inschrijving in het BIV hebben verzocht, zal gelden met uitsluiting van de beroepsethiek van de vastgoedmakelaars, dus geenszins een schending uitmaakt van de artikelen 3 tot 6 van de kaderwet van 1 maart 1976, dat deze geenszins verbiedt dat het beroep van vastgoedmakelaar geregeld wordt vóór dat van landmeter-expert onroerende goederen, en evenmin verbiedt dat de landmeters-experts onroerende goederen die de activiteit van vastgoedmakelaar uitoefenen, in de tussenperiode onder de regeling inzake dat beroep en thans alleen inzake dat beroep vallen;

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij opmerkt dat het middel niet berust op kritiek op wetsbepalingen, maar louter op het ontbreken van een coördinatie van de verschillende regelingen uitgevaardigd door de verwerende partij, en dat blijkt dat de grief alleen zin heeft voorzover, bij ontstentenis van een regeling van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen, die landmeters zich niet kunnen beroepen op artikel 4 van het bestreden besluit;

Overwegende dat de verzoekende vereniging in haar memorie van wederantwoord tegen het bestreden besluit inbrengt dat in de definitie die daarin wordt gegeven van de beroepsactiviteit van vastgoedmakelaar ook de activiteiten van landmeters-experts onroerende goederen begrepen zijn, en dat het uitsluitende karakter van de formulering gebruikt in artikel 2 van de bestreden handeling ("Niemand mag ...") tot gevolg heeft dat het de landmeters-experts onroerende goederen verboden is handelingen te stellen die vallen onder de beroepsactiviteit van vastgoedmakelaars, tenzij ze voldoen aan de verschillende voorwaarden voor toegang tot het BIV, en ze zich afvraagt of de regeling betreffende het beroep van haar leden, die nog in ontwerpfase is, wel verenigbaar is met de regeling die ingevoerd wordt bij de bestreden handeling; dat ze erop wijst dat de verwerende partij een redelijke interpretatie geeft van de betrokken bepalingen die het middel zijn grondslag zou ontnemen;

Overwegende dat de verzoekende vereniging in haar laatste memorie onderstreept dat de landmeters-experts onroerende goederen die hun beroepsactiviteiten willen voortzetten thans verplicht zijn zich - op zijn minst tijdelijk - te laten inschrijven in het BIV, dat te vrezen valt dat deze toestand zal blijven bestaan gedurende een onbepaalde periode in de tijd, aangezien het BIL nog niet bestaat en het koninklijk besluit van 18 januari 1995 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van gezworen landmeter-expert naar alle waarschijnlijkheid geschorst en vernietigd zal worden door de Raad van State, zodat het beroep van landmeter-expert onroerende goederen niet meer geregeld zal worden in een specifieke regeling, dat die situatie in strijd is met het bepaalde van de wet van 6 augustus 1993 betreffende de opheffing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter, waarbij de verwerende partij opgelegd is een specifieke regeling uit te werken voor dat beroep met toepassing van de kaderwet van 1 maart 1976, en dat de verwerende partij erop moest toezien dat er geen overlapping bestaat tussen de twee beroepsregelingen;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie akte neemt van het feit dat, gezien de verzoenende interpretatie die ze heeft voorgesteld in haar memorie van antwoord, de verzoekende partij en de auditeur-rapporteur oordelen dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat het middel gericht is tegen de artikelen 2, 3 en 4, eerste lid, 1°, van het bestreden besluit;

Overwegende dat, zelfs in de veronderstelling dat de beschermde activiteiten van vastgoedmakelaar en landmeter-expert onroerende goederen elkaar gedeeltelijk overlappen, het bestreden besluit, in tegenstelling tot wat de verzoekende vereniging aanvoert, de wettelijke bescherming die de voornoemde wet van 1 maart 1976 biedt, niet exclusief, enkel ten voordele van de vastgoedmakelaars, maakt; dat artikel 4, eerste lid, 1°, van het bestreden besluit immers bepaalt dat de persoon die één van de activiteiten van vastgoedmakelaar uitoefent "voor zover hij onderworpen is aan de tucht van een erkende beroepsinstantie" niet onder de werkingssfeer van het besluit valt; dat personen die dezelfde beroepsactiviteit uitoefenen door deze bepaling bijgevolg onder twee afzonderlijke beroepsregelingen kunnen vallen naargelang van de diploma's die ze bezitten, zonder dat aan één bepaald beroepsinstituut voorrang wordt gegeven; dat, voor het overige, het feit dat er geen erkende beroepsinstantie is voor de landmeters-experts onroerende goederen op het tijdstip waarop het bestreden besluit in werking is getreden, geen weerslag heeft op de wettigheid ervan, ook al heeft dit tot gevolg kunnen hebben dat de leden van de verzoekende vereniging zich daardoor tijdelijk niet op die bepaling hebben kunnen beroepen, en heeft dit ertoe kunnen leiden dat ze ertoe genoopt waren zich voor die activiteiten voorlopig bij het BIV te laten inschrijven; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen ten belope van 198,32 euro en ten laste van de tussenkomen de partijen ten belope van 148,74 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vijftientwintig mei tweeduizend vijf door:

de HH.	ANDERSEN	Voorzitter van de Raad van State,
	LEWALLE,	staatsraad,
	NIHOUL,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL

R. ANDERSEN

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.